

Tvivil om, hvorvidt Administrationen af denne Ret, der kun holdes een Dage om Dagen, i nogen synderlig Grad kan lægge Beslag paa Professorernes Tid, og om derfor ikke den tidligere Forøgelse burde falde bort. — Under Hof- og Stadsretten har Ministeriet foreslaaet at indbrage Embedet som Skriver i Forligscommissionen og Archivar. Dette vil vistnok vinde Rigsdagens Bifald, thi det nævnte Embede er en reen Sinecure, men hvad jeg ikke troer vil vinde Rigsdagens Bifald, er, at Ministeren, skjøndt han nu erkjender, at dette Embede er oversflødig, og foreslaaer det indbraget, selv for kun tre Maanedes siden, da det var ledigt og kunde have været indbraget, har besat det paany, hvorved den heromhandlede Besparelse er stubt ud til en fjern Fremtid. Med Hensyn til Protocolførerne under Criminalretten, som omhandles i § 5, anseer jeg det for tvivlsomt, hvorvidt det er nødvendigt, at disse Mænd eller i alt Fald alle disse Mænd vedblive at være kongelige Embedsmænd. Jeg har pæd en tidligere Leilighed forsvaret det Forslag af Regjeringen, hvorefter de i Ministeriet ansatte Fuldmægtige burde vedblive at være kongelige Embedsmænd, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at efter min Erfaring — og jeg har Erfaring i begge Henseender — ere de Forretninger, som Fuldmægtigene have, af en ganske anden Betydning og Vigtighed end de Forretninger, som disse Protocolførere have, ibet de for en stor Deel kun bestaae i at skrive efter Dictat. Nogle af disse Mænd have siddet meget længe i denne Stilling; der er Nogle, som have siddet der, lige siden Retten blev oprettet, altsaa i 23 Aar, og jeg vilde derfor ansee det for meget ubilligt, om Ingen skulde kunne opnaae kongelig Ansættelse; jeg vilde ansee det for tilstrækkeligt, om det blev bestemt, at Ansættelse i 10 Aar i denne Stilling skulde berettigge til kongelig Ansættelse. Jeg skal sluttelig bemærke, at som Garanti imod urigtig Behandling af Inquisiter under Forhør kan det ikke være nødvendigt, at disse Mænd ere kongelige Embedsmænd, naar der foruden den edsvorne Betjent er en af Justitsministeriet ansat Bestillingsmand tilstede og desuden to Vidner ligesom udenfor Kjøbenhavn. — Med Hensyn til de i samme

Paragraph omhandlede Assistenten under Lands- og Over- samt Hof- og Statsretten gjælder vistnok tilbeels det Samme, dog maa jeg bemærke, at deres Forretninger ere af en temmelig forskjellig Beskaffenhed, ibet Nogle af dem have mere selvstændige Forretninger, medens Andre kun ere mere underordnede Forretninger. Jeg vilde især rigtig ansee det for heldigere, om man kaldte disse Mænd Fuldmægtige, thi Ordet Assistent er forvirrende her, da det ellers nu altid bruges for at betegne de i et Contoir ansatte Bestillingsmænd, medens det her skal betegne Embedsmænd. Jeg vil dernæst henlede Udvalgets Opmærksomhed paa det samme Forhold, som den ærede sidste Taler berørte. Jeg troer dog, han havde Ret i at nævne Brevskrivercontouret som et af de Steder, hvor et meget udstrakt Douceur- og Sportelssystem finder Sted. Jeg troer ikke, at det er Tilfældet i dette Contoir, men hvor det i allerhøjeste Grad finder Sted, er i Skiftecontouret i Kjøbenhavn. Jeg troer, at dette System bør forbydes, eller ogsaa bør Udvalget have usigtig Oplysning om, hvor Meget det indbringer de vedkommende Bestillingsmænd, for at det kan blive taget tilbørlig i Betragtning. — Jeg skal endelig gjøre opmærksom paa, at der under Justitsministeriet er to Embedsmænd, som hverken findes i denne eller i nogen anden Lønningslov; det er Generalprocureuren og hans Cancellist. Jeg tør maafløe i den Omskændighed, at Ministeriet ikke har villet optage Generalprocuratet i nogen Lønningslov, see en Erkjendelse af, at det anseer denne Institution for oversflødig, og at der derfor ikke vil være Noget til Hindrer for til næste Aar paa Finantsloven at stryge disse to Embedsmænd.

Justitsministeren: Forsaa vidt den ærede første Taler, det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Klein), i Lovudkastet savnede nogle Bestemmelser, som han særlig paapegede, skal jeg bemærke, at han vil finde dem i det almindelige Lønningslovsforslag, som vil blive forelagt. — Ministeriet har ganske vist været opmærksomt paa det Punkt med Hensyn til Sø- og Handelsretten, den ærede Taler bragte frem, men man har i det Hele taget, som det ærede Medlem og Thinget ville see,